दिमध्यम् 'कुमा • 'शुची दे शे प्रतिष्ठाण स्थिरमासनमात्मनः' गीता "स्यापयेदासने तिसान खिद्यः कार्ये चर्णाम्" मनुः । 'स वासवेनासनसिक्षहम्' 'प्राञ्जिबिजेबजासनम्' कुमा । ५ देवतापूजाके उपचारभेदे तद्गे दादि काबि । पु०। "चामन' प्रवमं द्यात् पौष्यं दारुजमेव वा । वास्तं वा चार्माणं कौर्यं मण्डलस्योत्तरे स्जेत् । पौष्पासनं यदिः हितं यस तर्यदि गभेकम्। निवेदयेत्तदा पद्मे विष्ठलं दारि बोत्स्जेत्। पौष्णं प्रबीधरचितं तुशस्त्रवादिधंयुतम्। अतिप्रीतिकरं देव्या मनायन्यस भैरव ! । यज्ञदारुमस-द्रुतमा चनं मस्यं शुप्तम् । नोच्छायं नातिविस्तीर्यमा छनं विनियोजयेत्। खन्यदारुद्भवञ्चापि दद्यादासनस्तासम्। पकबद्धकं चीरयुक्तं दाक सारिविवर्जितम् । चैत्यम्समान भंभूतं वर्जाविता विभीतकम् । वाल्याचं कोवजं फालं वस्त मेतस्त्रयं मतम् । रोमजं कम्बल खेव तदनेन चतुष्टयम्। चानेन रचितं दद्यादासनं चेष्टभूतवे । सिंइ व्याव्यतरचू यां कागस् मिक्षस्य च। गजानां तरगाणाञ्च कष्णसारस्य चर्म था । समरखाच रामख स्मार्थां नवभेदिनाम्। चर्म भिः सर्व्यदेवानामासनं प्रीतिदं स्टतस् । वास्तेष कञ्चल यस्तमासनं देवत्रष्टये । राह्मवं चार्मा यां श्रेष्ठं दारवं च-न्द्नोद्भवस् । यञ्चासनं क्षत्रमयं तदासनसन्तत्तमम् । सर्वेषा भपि देवाना ऋषी या ञ्च यतातानाम् । योगपीठस्य सहध भासनं स्थामसच्यते । सामनस्य प्रदानेन सीभाग्यं भृति मात्रुवात्। समरो रोहितो न्यङ्गः शंवरो बभुषो इरः। शत्रेणहरिणायेति स्टगा नवविधा सताः। इरिणवापि विजेयः पञ्चभेदीत्व भैरव !। एषः खड्गो क्रयीव प्रवतस सरमस्ताया । एते विकादानीव चर्मा-दाने च कीर्त्तिताः । सञ्जीवां तैजसानाञ्च खासनं ज्येत सच्यते। आयमं विजि यिला त कांस्यं मीमकमेव । चिंदामयं मिष्मयं तथा रह्ममयं मतम् । जासनं देवता-भ्यस्त अन्त्रे अन्त्रे सम्तृद्धजेत्। अन्तेव साधकानाञ्च श्रासनं प्रत्य भैरव ! । यत्रासीनः पूजकस्तु सम्बंसिद्धि भवात्रवात्। रेणञ्च चार्माणं वास्तं तैजवञ्च चतुष्टयम्। श्वासनं साधकानाञ्च सत्तं पिनकीत्तितस् । प्रवीक्तं यञ्च देवे व्या ज्याननं परिकी त्तितम् । तत् सर्व्यमासनं गर्का प्जाक्तमी ख साधके । न यथेटासनी भृयात् प्जाक-भी पि साधक: । काष्टादिकासनं कुर्यात् सितमेवं सद। मधः। चतुर्चि गत्यकुतेन दीघं काष्टासनं सतम्। बोडगाङ्ग्ल-विस्तीर्षमृत्मेधे बतरङ्ग्बम्। पञ्चाङ्गु नं वा क्यां तु नी च्छितं

चात कारयेत्। पूर्वोक्तं वर्ज्जयेद्वर्ज्यमासनं पूजनेष्वि । यास्तं दिएसासी दीवं वार्डएसास विस्तृतम् । लार्जु-बासु तथोच्छायं प्जाकमी थि संस्रयेत्। यथे हं चामी थं कुर्यात् प्रवीक्तं चिडिदायकम् । वडकु वाधिकं कुर्याक्री-च्क्रये तं कदाचन। काम्बलं चाम्भ यां चैलं महामायाप्रयु-जने। प्रयस्तमासनं प्रोक्तं कामाख्यायास्तयीव च । लिपुरा-बाय सततं विष्णीयापि कुर्यासनम् । बहुच्छुायं न चैव स्थात् तर्थं व वक्तविसातम् । दाक् भूमिसनं प्रोक्तमप्रसापि सर्व-कमाणि। प्रथक् प्रथक् कल्पवेच योभनं ताहणासनम्। न पत्रमासनं कुट्यात् कदाचिद्पि पूजने । न प्राचयक्रं-न मुद्भूतमस्थिलं दिरदाहते। मातक्रदन्तसञ्चातमासनं कामिके चरेत्। चर्मा पूर्वीदितं पाद्यं तथा गत्मसम्बद्धा च। सिंब यदि कुर्वीत देवतानां प्रपूजनम्। तत्रायासन मासीनो नोत्यितस्तु समाचरेत । तोये शिलाम्यं कुर्या-दासनं की शमेव वा | दारवं तैजसं वापि नान्यदासन माचरेत्। आसनारोपसंस्थानस्थानाभावे तु पूजकः। श्रासनं कल्ययिता स मनसा पूजयेकाले। यदासनस चंस्थानं तोयमध्ये न विद्यते । अन्यत वा तदा स्थिता देवपूजां समाचरेत्। इत्येतत् कथितं प्रतः । पूज्यपूजक सङ्गतम्'। आखतेऽनेन करणे ल्युट्। ५देइ स्वैर साध्ने करचरणादिवसमेद्रूपे योगाङ्गभेदे 'यमनियमासनप्राचा-यामप्रत्याचारध्यामधारणासमाधयोऽचावक्रानिं विभेज्य "स्थिरसुखमामनम्" पात । स्त्र । बितं तस्य द्वारा "नियलं सुखावहं च यदासनं तद्योगाष्ट्रम् । खास्यते उनेने-त्यामनं तच्च दिविधम् बाद्यं गारीरं च तत्र चैनाजि-नकुशीत्तरं बाह्यं, भारीरं पञ्चसित्तकादि। तत्र पद्मासनं सव्यमाकुश्चितचरणम् दिचिणजङ्गीवन्तरे, दिचिषं च सव्यज्ञद्वीवन्तरे, निचिपेदिति खिखाना पनम्। हे पादतचे इपणममीपे बंडढीक्रव मंप्रटोपरिपाणिक-क्कपिकां भाषीदिति भट्टासनस् । योगपट्टेन सीपान्तर-थासनम् । जातुप्रसारितवाङ्गो प्रयनं प्रवेद्वासनं क्रीश्वी-द्रमजादिशदुपवेशनं क्रीश्वाद्यासनं द्रष्टव्यम्। सासन-स्य विपायमाइ। 'प्रयत्नशीविल्याननसमापशिभ्याम्' पात • स्त्र । ''साभाविकः प्रयक्ष चलवादासनविघातकः तस्योगरमेणामनं सिध्यति अनने नागनायके स्वर-तरफ्यासङ्ख्विष्टतिवश्चेमग्डवे चित्रस्य समापन्या देडा-भिमानाभावेनासनदु:खास्मू त्त्रीरासनं सिध्यति । तत्सिकि-बिक्नमाइ । "ततोद्दवानिभधात": पात व्खा • । "खासन-